

187.

Vyhláška předsedy vlády
ze dne 16. srpna 1939,

kteřou se uveřejňuje nález ústavního soudu o zákoně ze dne 12. července 1933, č. 147 Sb. z. a n., o stíhání protistátní činnosti státních zaměstnanců a některých jiných osob a o překládání soudců na jiné služební místo proti jejich vůli.

Podle § 19, odst. 2 zákona ze dne 9. března 1920, č. 162 Sb. z. a n., o ústavním soudě, uveřejňuji nález ústavního soudu ze dne 28. června 1939, č. j. Úst. 264/39-27/14, o zákoně ze dne 12. července 1933, č. 147 Sb. z. a n., o stíhání protistátní činnosti státních zaměstnanců a některých jiných osob a o překládání soudců na jiné služební místo proti jejich vůli.

Ing. Eliáš v. r.

Nález.

Ústavní soud uznal dnes, dne 28. června 1939, za předsednictví místopředsedy ústavního soudu dr. Tučka a za účasti členů ústavního soudu dr. Zikána, dr. Nussbauma, Břečky a náhradníka ústavního soudu Loyky jako soudců, a zapisovatele dr. Myslivce, po veřejném ústním líčení o návrhu nejvyššího soudu ze dne 8. dubna 1936 na vydání nálezu v příčině ústavnosti některých ustanovení zákona ze dne 12. července 1933, č. 147 Sb. z. a n., za účasti rady nejvyššího soudu Ferdinanda Tálského jako zástupce navrhovatele a ministerského rady ministerstva vnitra dr. Karla Kopeckého jako zástupce vlády, takto právem:

„Zákon ze dne 12. července 1933, č. 147 Sb. z. a n., o stíhání protistátní činnosti stát-

ních zaměstnanců a některých jiných osob a o překládání soudců na jiné služební místo proti jejich vůli, odporuje:

a) v ustanovení § 6 (1), pokud se jím ohledně soudců z povolání prohlašuje za přípustné, by se řízení o činu trestném podle § 2, odst. 1, §§ 3 a 4 mohlo konati i před zemským kárným soudem,

b) v ustanovení § 6 (1), pokud podle něho i u soudců z povolání tento soud by mohl býti povolán vysloviti přípustnost povolení příspěvku na výživu podle § 5,

c) v ustanovení § 6 (1), jímž se i ohledně soudců z povolání ponechává na rozhodnutí příslušného ústředního úřadu (§ 10, odst. 1), zda se má řízení konati před příslušným disciplinárním (kárným) soudem, či před zemským kárným soudem,

d) v ustanovení § 8 (1), pokud se jím pro řízení proti soudcům z povolání upravuje složení zemského a ústředního kárného soudu,

e) v ustanovení § 8 (3), pokud se jím prohlašuje, že rozhodnutí kárného soudu jsou, pokud jde o soudce z povolání, disciplinárním nálezem ve smyslu ustanovení § 99 ústavní listiny,

f) v ustanovení § 13 (1), podle něhož o dočasném zbavení služby (suspensi) soudce z povolání v činné službě rozhoduje, koná-li se před ním řízení, zemský kárný soud a

g) v ustanovení § 13 (3), podle něhož za téže podmínky rozhoduje zemský kárný soud i o ukončení suspense, —

ad a), c) § 94 (2), (3) a § 99 ústavní listiny

ad b), f), g) § 94 (2), (3) ústavní listiny

ad d), e) § 99 ústavní listiny

a je tudíž co do soudců z povolání v těchto ustanoveních neplatný.

Jinak se návrhu nejvyššího soudu nevyhovuje.“